

સ્વકેન્દ્રીથી સમકેન્દ્રી
વિશ્વ તરફની
ઉડાન...

પંખ

ISSUE 05 | JUNE 2016

“We live in a dark and romantic
and quite tragic world.”
— Karl Lagerfeld

 Bhagyesh
Patel
Photoworks

<http://www.facebook.com/pankhemagazine>

સંપાદકની કલમે

વાચકોના પ્રતિભાવો મળે ત્યારે અંદરથી એક અલગ જ ઉમંગ ઉભરાય અને એમાં પણ આ વખતે “બુલ્લા દ્વાર” માટે નવા લેખકોની કૃતિઓ આવી છે એ જોતા એવું લાગે કે ખરેખર ગુજરાતી સાહિત્યમાં યુવાનોનો રસ કેળવાય રહ્યો છે ફક્ત વાંચવા પુરતો જ નહીં પણ આજના મારી જેવા નવયુવાનો કંઈક લખવાનો પણ પ્રયાસ કરે છે. અમારી વેબસાઈટ માટે પણ જે મિત્રો એ પોતાના સૂચનો આપ્યા એમનો ખુબ ખુબ આભાર.

પ્રેમ, લાગણી, ભાવના, સંવેદના અને નફરત આ દરેક વસ્તુ આમ જોવા જઈએ તો એકબીજા સાથે સંકળાયેલી છે. ઘણીવખત આપણને થાય કે આ દેશનું શું થશે?.. સમાજનું શું થશે?... માનવતાનું શું થશે?... આજનો આ મોર્ડન જમાનો ક્યાં જઈને અટકશે?.. કે જ્યારે આ સમાજમાં આવા બધા શબ્દોનું મહત્વ ધીરે ધીરે ખતમ થઈ રહ્યું છે ત્યારે કટાક્ષ રૂપે એક whatsappમાં આવેલો મેસેજ શેર કરું છું.

તૂ जिन्दगी को जी, उसे समजने की कोशिश ना कर ।

चलते वक्त के साथ तू भी चल, वक्त को बदलने की कोशिश न कर..

दिल खोल कर साँस ले, अंदर ही अंदर घुटने की कोशिश न कर..

कुछ बाते भगवान पर छोड़ दे, सब कुछ खुद सुलजाने की कोशिश न कर...

આ વાત દરેકને લાગુ પડે છે બીજાના કામ માં પોતાનો બિનજરૂરી મત આપવો આપણી આદત બની ગઈ છે પણ જો આપણે આપણી અંદર થોડોક બદલાવ લાવવાની કોશિશ કરીશું, તો આ બધી સમસ્યા આ દેશની ધરતી પર આસાનીથી દૂર થઈ જશે.

આ અંકથી આપ સૌની માંગ પૂરી કરીને “poitics” ઉપર એક નવી કોલમ “કકળાટનો કરિયાવર” અને જનરલ વાતોને એક નવા અંદાજમાં રજુ કરનારી કોલમ “બોલો બીજું...!!!” શરૂ થઈ રહી છે. આપને આ બદલાવ અને નવી શરૂઆત કેવી લાગી એ અમને જણાવજો અને સાથે સાથે આ મેગેઝીનને ફેસબુક, whatsapp, Xender અને બીજા કોઈ પણ માધ્યમથી બને તેટલું બીજા લોકો સાથે share કરવા વિનંતી...

-Keyur Dudhat

શબ્દ એક શોધો ત્યાં સંહિતા નીકળે
ને કુવો જ્યાં ખોદો ત્યાં સરિતા નીકળે
સાવ અલગ તાસીર છે આ ભૂમિ ની
મહાભારત વાવો ને ગીતા નીકળે

“કવિ દાદ”

કકળાટનો ક્રિયાવર

નામમાં કાંઈ ઝાઝું ઉતરવા જેવું નથી. આ ભારેખમ ભેજામાં આસ-પાસના કકળાટથી થાતા ઉકળાટને કાગળ પર ઉતારવાનો એક સચોટ પ્રયાસ.

Funny,

How every government tells the people that violence and weapon are not an answer... yet, they use both of them to enforce EVERY RULE.

-Michael Elliot

આ સુવાક્યનો સીધો મતલબ એટલે રાજદ્રોહનો આરોપ. બંધારણના આમુખ મુજબ દેશની 'એકતા' અને 'અખંડિતતા'ને જોખમમાં મુકે એવી કોઈ પણ ક્રિયા, પ્રતિક્રિયા કે એવા આશયથી કરેલી ક્રિયા એટલે- "રાજદ્રોહ".

સમાજવાદ થોરની જેમ ઉભો છે, પાણી નહિ, સહારો નહિ તો પણ! અને એના મૂળમાં છે- 'જાતિવાદ'. જે પોતે દેશની એકતાને ભૂ કરીને પી જાય છે અને બીજું આપણે જેને અનુસરીએ છીએ તે - 'ધર્મ'. જે દેશની અખંડિતતાને ઘોળીને પી જાય છે. આ બંને બાબતો જેના પર દેશ ઉભો છે તેના પાયામાં જ છે રાજદ્રોહ! હવે સાલું આ આપણી બુદ્ધિની બાર છે.

સરકાર અને દેશ એ બંને ભિન્ન છે. કાયદામાં જે જોગવાઈ છે તે દેશ વિરોધના કાવતરા માટે ન કે સરકારની વિરુદ્ધ. જે કાવતરું સરકાર ઉથલાવી પાડવા રચાયું હોય તે હંમેશા રાજદ્રોહ ગણવું તે ભૂલ ભરેલું છે. આ સ્વતંત્રતાનું હાડોહાડ અપમાન છે.

For every action, there is an equal and opposite reaction.

Isaac Newton

આજથી ૧૦૦ વર્ષ પહેલા અંગ્રેજો હતા- જેનાથી આઝાદી મેળવવા માટે કેટકેટલાયે લોહી રેડ્યું, શેના માટે? આ જ આઝાદી માટે કે જે આપણને આપણી જ સિસ્ટમને પ્રશ્ન કરવાની છૂટ આપે. અને એ જ માનસિક સ્વતંત્રતા કે પછી આઝાદી, જેના માટે આપને આટલો કકળાટ કર્યો તે આજે આપણી પાસે છે જ નહિ!

કેમ સરકાર વિરોધી દરેક વ્યક્તિને દમનનો શિકાર થવું પડે? કેમ કન્હેયા કે હાર્દિકને જેલ જવું પડે? કેમ રોહિત વેમ્બુલાને આ અત્યાચાર સહેવો પડે? કેમ એમ.એલ.એ ની સામે પડેલા આઈ.પી.એસ. ની બદલી થઈ જાય? અને કેમ કોઈ પોલીસ કમિશનર વિના બદલીએ વર્ષો સુધી એક જ શહેરમાં રહે? શું આ સ્વતંત્રતાનું હનન નથી?

મુદ્દો એ નથી કે સરકાર સાચી કે ખોટી છે! અહીં મુદ્દો એ છે કે સવાલ પૂછવાથી જવાબ મળે છે કે કેમ? જો આંગળીયો ઉઠતા જ હાથ કપાતા જશે તો આંગળીયો ઉઠતી જ અટકી જશે. અને જો એવું થશે તો કેમનું ચાલશે? લોકસભામાં વિરોધ પક્ષના અસ્તિત્વનો અહેસાસ તો થવો જોઈએ ને! વિરોધ વિના વિકાસ કેમનો શક્ય થશે?

-Rikeen Dhaduk

શંખનાદ : અમૃત ઘાયલે પંડિત નેહરુને સંભળાવેલી એક ગઝલના અમુક અંશ,

“ તો આપો..”

મેલું-ઘેલું મકાન તો આપો, ધૂળ જેવું ય ધાન તો આપો,
સાવ જુકું શું કામ બોલો છો, કો'ક સાચી જબાન તો આપો.
થોડો-ઝાઝો હિસાબ તો આપો, સાચો-ખોટો જવાબ તો આપો.
બાગમાં ભાગ છે અમારો પણ, એકાદ વાસી ગુલાબ તો આપો.
સુખના બે-ચાર શ્વાસ તો આપો, જિન્દગાનીનો ભાસ તો આપો,
હે મુક્ત વાતવરણના સ્વામીઓ, કંઈ હવા- કંઈ ઉજાસ તો આપો.
મુક્તિનો એને સાઝ તો આપો, આદમીનો અવાજ તો આપો.
માઈના પૂત માનવીને પ્રથમ, માનવીનો મિજાજ તો આપો!

ગુલાબજળ

“અક્ષરશ: તું યાદ રહી ગઈ, પણ કંઈ જ સમજાયા વિના,
ગોખવાની ટેવ અમને એ રીતે ભારે પડી.”

રોજની જેમ આજે પણ તમે તમારા આલીશાન બંગલા ‘DOCTOR HOUSE’ ની બાલ્કનીમાં બેઠા બેઠા ‘THE TIMES OF INDIA’ ના પાનાં ઉથલાવી રહ્યા હતા...!! હા..... ‘પાના ઉથલાવવા’ એ શબ્દ પ્રયોગ જ તમારા કિસ્સામાં સર્વોચિત્ત હતો ડૉ અનમોલ ત્રિવેદી.... કેમ કે, NEWSPAPER વાંચવા પાછળનો તમારો ઉદ્દેશ ન્યુઝ મેળવવાનો નહીં પણ જસ્ટ ટાઈમપાસ કરવાનો જ હતો...!! એ પાનાં ઉથલાવવાની પ્રક્રિયા દરમિયાનમાં જ તમારા બંગલાના જ, પણ અલગ પાડેલા ઓરડામાંથી તમારા મમ્મીનો કણસવાનો અવાજ આવ્યો.

“શીતલ બેટા અનમોલ બેટા.... જરાક આ બાજુ આવો ને. મારાથી કપડામાં જ પેશાબ થઈ ગયો છે.....”

યાનો કપ અધુરો મુકીને મમ્મીના રૂમ તરફ જવા ઉભા થયા. જતા જતા મમ્મીના કપડા બદલવામાં અને સાફસફાઈ કરવા માટે તમે તમારી ધર્મપત્ની શીતલની મદદ લેવાનું વિચાર્યું. તમે બેડરૂમનો દરવાજો ખોલી અંદર પ્રવેશ્યા. લાઈટ પિંક અને વ્હાઈટ અનારકલી ડ્રેસમાં સજ્જ શીતલ એના વોઈરોબમાંથી મેચીંગની કટલરી શોધી રહી હતી. ને એ પછી કલાક સુધી અરીસામાં જ પોતાને જોઈને અહમ સંતોષવાનો ઈરાદો હોય એમ તમારી હાજરીની નોંધ લેવાનું પણ એણે ઉચિત ના માન્યું.

“શીતલ..... જરા આવ તો. કામ છે તારું.” પણ સામા પક્ષે કોઈ પ્રતિભાવ નહીં.

તમે પહેલા કરતા સહેજ ઊંચા અવાજે કહ્યું,

“શીતલ.... તને કહું છું.... સાંભળતી નથી? મમ્મીની પથારી બગડી છે. સાફ કરવા જવું પડે એમ છે.”

“તો જાવ ને... રાડો શેની પાડો છો? હું નવરી નથી. મારે હજી ‘રેડી’ થવાનું પણ બાકી છે. ને એ પછી કલીનીક પણ જવાનું છે. તમારી જેમ અહિયાં જ બેસી નથી રહેવાનું. નવી-નવાઈના શ્રવણ બનો છો તે ખબર છે! પણ મને આ બધામાં ના ઢસેડો પ્લીઝ.... હાથ જોડું હવે તમને....”

શીતલનો આવો તોછડાઈભર્યો SOPHISTICATED ઉત્તર સાંભળ્યા છતાં અત્યારે દલીલ કરવાનો સમય નથી એમ સ્વીકારીને એક પુત્ર તરીકેની ફરજ અદા કરવા તમે તમારા મમ્મીના રૂમ તરફ ઉતાવળા પગે ચાલતા થયા.

આ પ્રસંગે ફરીવાર તમને તમારી લાઈફની કેસેટ રીવાઈન્ડ કરીને એચ.બી.કાપડિયા સ્કુલના ગ્રાઉન્ડમાં લાવીને મૂકી દીધા, જ્યાં બેચેન વિદ્યાર્થીઓ, એમના મહત્વાકાંક્ષી માબાપ અને પોતાને ગૌરવાન્વિત કરવાની રાહ જોતા શિક્ષકો – સૌ H.S.C.ના રીઝલ્ટની રાહ જોતા ઉભા હતા. ગુજરાત બોર્ડના રીઝલ્ટની વાત જ એવી છે. એમાય આ વખતે તો સ્કૂલના બે હોનહાર વિદ્યાર્થીઓ વચ્ચે આ લડત હતી. એ બન્ને માંથી કોને બોર્ડમાં નંબર આવશે, બન્ને ને આવશે કે એકને અને બન્નેને આવશે તો કોણ કોનાથી કેટલું આગળ કે પાછળ હશે. સવાલો અનેક હતા અને જવાબ બસ એક જ- ઇન્ટેઝર. ભારત-પાકિસ્તાન વચ્ચેની ક્રિકેટ વર્લ્ડકપની ફાઈનલ મેચ જેવા રસાકસી ભર્યા વાતાવરણમાં જો શાળા સજીવ હોત તો એના હૃદયના ધબકારા પણ વધી ગયા હોત, શ્વાસ થંભી ગયા હોત અને આંખ પલકારો મારવાનું ભૂલી ગઈ હોત!

અંતે જે ક્ષણની લોકો આતુરતાથી રાહ જોતા હતા એ ક્ષણ આવી જ ગઈ. શીતલ રાજ્યમાં ત્રીજા નંબર ઉપર હતી અને તમે સાતમાં નંબર ઉપર. તમે બન્નેએ એક સાથે જ વિજ્ઞાન પ્રવાહમાં પ્રવેશ લીધો અને તમારા વચ્ચેની HEALTHY COMPETITION ૧૧ અને ૧૨ માં ધોરણ દરમિયાન પણ ચાલુ રહી. બન્નેને ધોરણ ૧૨ વિજ્ઞાન પ્રવાહમાં લગભગ સરખા જેવા જ માક્સ આલ્યા અને બન્નેને અમદાવાદની એન.એચ.એલ. મેડીકલ કોલેજમાં એક સાથે જ એડમીશન મળી ગયું. સતત સાથે રહેવાથી તમારા બન્નેના મનમાં પ્રેમ-અંકુરો તો શાળાજીવનથી જ ફૂટી ગયા હતા ને હવે તો કોલેજમાં પણ સાથે હોવાથી એ અંકુરમાંથી વૃક્ષ બનવાની પૂરી સંભાવના હતી જ! એમાં પણ કોલેજના મુક્ત વાતાવરણે ‘ખાતર-પાણી’ નું કામ કર્યું હોય એમ ત્રીજું વર્ષ આવતા-આવતા તો તમે એકબીજામાં સાવ ડૂબી જ ગયા. બન્ને બ્રાહ્મણ પરિવારમાંથી હોવાથી તમારો પ્રેમ તમારા બન્નેના ફેમીલી દ્વારા પણ સ્વીકારી લેવામાં આવ્યો અને બન્ને સરખા SETTLE થઈ જાય પછી બન્નેના લગ્ન લઈ લેવા- એવું સર્વાનુમતે જાહેર કરી દેવામાં આવ્યું. જે જ્યાંએ તમે છુપાઈ છુપાઈને મળતા એવી કાંકરિયાની પાળ, રિવરફ્રન્ટ અને યુનિવર્સિટી જેવી જગ્યાએ હવે તમે સહેજ પણ ડર્યા વગર મળતા થયા!

શિયાળાની એક સાંજે ઔડા ગાર્ડનના બાંકડા ઉપર બેઠા બેઠા જ્યારે તમે તમે આ રીતે જ વાતો કરતા હતા ત્યારે તમે શિતલને કહેલું,

“શીતલ, મારે તને કંઈક કહેવું છે. કહી શકું?”

“ગાંડા થઈ ગયા છો અનમોલ? મને કંઈક કહેવા માટે તમારે પરમિશનની જરૂર ક્યારથી પડવા લાગી?”

(જ્યારથી તમારા લગ્નની વાત થયેલી ત્યારથી તમને શીતલ ‘તમે’ કહીને જ બોલાવતી.)

તમે સ્હેજ અચકાઈને કહ્યું,

“મને એક પ્રોમિસ કર.”

“શેનું પ્રોમિસ?”

“એ જ કે મારા મમ્મી-પપ્પાને તું ક્યારેય કંઈ ઓછું નહીં પડવા દે. હંમેશા એ લોકોનો સારી રીતે ખ્યાલ રાખીશ. રાખીશ ને?”

“લ્યો.... આ કંઈ કહેવા જેવી વાત છે? તમારા મમ્મી-પપ્પા એ મારા મમ્મી-પપ્પા.... હું એમને દીકરીની જેમ સાચવીશ. ક્યારેય તેમને ઓછું નહીં આવવા દઉં.... વચન આપું છું. હવે તો તમારા મુરઝાયેલા ચહેરા ઉપર થોડું સ્માઈલ આપો મારા રાજકુમાર....” ને તમે બન્ને હસી પડ્યા. તમારા દિલ પરનો ભાર આજે હળવો થઈ ગયો. તમને તમારી ‘પસંદ’ ઉપર ગર્વ ઉભરાઈ આવ્યો.

સમય રેતની જેમ સરતો ગયો. શીતલ GYNAECOLOGIST અને તમે GENERAL PHYSICIAN બની ગયા. તમારા ધામધુમથી લગ્ન પણ લેવાયા. એકાદ વર્ષ તો બધું બરાબર ચાલ્યું. પણ પછી શીતલની ‘શીતળતા’ ઓછી થવા લાગી. તમારા મમ્મી-પપ્પાનું કારણ વગર જ અપમાન કરી નાખવું, ક્લીનીકમાંથી ફી પડે એટલે કિટી-પાર્ટીમાં બીઝી થઈ જવું, ને ક્યારેક ભૂલમાં મમ્મી-પપ્પા તેમને પાણી ભરી આપવાનું કે દવા દેવાનું -એવું કોઈ કામ આપે તો ‘ડોસલો-ડોસલી’ જેવા શબ્દ વાપરતા પણ શીતલને શરમ ના નડતી.

એક સવારે તમારા પપ્પાનું ‘હાર્ટ-એટેક’ને લીધે મૃત્યુ થયું ત્યારે એમને તો આ નર્કમાંથી મોક્ષ મળી ગયો પણ તમારા મમ્મીની હાલત હજી એવી જ રહી. પોતાને પણ પોતાની પાસે બોલાવી લેવા માટે કેટલીય વાર એમણે ઈશ્વરને પ્રાર્થના કરી હશે, પણ એમના ઈશ્વર પણ કદાચ બહેરા જ થઇ ગયા હોવા જોઈએ! ‘FULLTIME NURSE’ રાખી શકો એટલા સધ્ધર હોવા છતાં ‘કોઈ બીજાને ભરોસે મમ્મીને ના મુકાય’ – એમ વિચારીને તમે તમારા બંગલાના આગળના ભાગમાં જ તમારું કલીનીક ટ્રાન્સફર કરી દીધું.

એવામાં તમારા ઘરે પુત્રનો જન્મ થયો. એ સમજણો થયો ત્યારે શીતલ તેને ‘સંતાનો પાછળ પોતાની કુરબાની આપતા માબાપ’ અને ‘સંતાનોની માતાપિતા પ્રત્યેની ફરજ’- આ બધા વિષયો ઉપર પાસે બેસાડીને લાંબા લેકચરો આપતી. આ સાંભળીને તમારા કાન આશ્ચર્યમાં મુકાઈ જતા. હવે શીતલને સમજાવવા કોણ બેસે કે, ”જેવા વ્યવહારની અપેક્ષા તમે બીજા પાસે રાખો છો, એવો વ્યવહાર તમને બીજા સાથે કરતા પણ આવડતો હોવો જોઈએ.”

લગ્ન પહેલા તમને તમારી જે પસંદ પર ગર્વ હતો એ જ પસંદ માટે તમને અત્યારે અફસોસ છે ડો અનમોલ, હવે તો તમે એ વાત સારી રીતે સમજી જ ગયા હશો ડો અનમોલ કે,

“દરેક સ્ત્રી એના પુત્રને તો શ્રવણ બનાવવા ઈચ્છે છે, પણ એના પતિને શ્રવણ બનતા જોઈ નથી શકતી!”

-Yagnik Vaghasia

SHUT DOWN:

એ જ વિચારી હું એની દરેક વાતનો વિશ્વાસ કરી બેઠો કે આટલા સુંદર હોઠથી એ જુકું તો નહી જ બોલી હોય.

(અર્પણ : એ બધા પુરુષોને કે જેઓની જિંદગી લગ્ન પછી પોતાના મમ્મી-પપ્પા અને પત્ની વચ્ચે BALANCE રાખવામાં જ પૂરી થઇ જાય છે.)

(શીર્ષકપંક્તિ : હિતેન આનંદપરા)

લપસાક મારે શું કરવું???,,,,,...

રીઝલ્ટ ની મોસમ છે.બધા રીઝલ્ટ ની વાતો કરે છે.સારું રીઝલ્ટ આવે તો party, “આગળ શું કરવાનું છે” એનું પ્લાનિંગ, ફંક્શનમાં “તમારો છોકરો તો હોશિયાર છે” અને “મારો ચિન્ટુ તો ૧૦ કલાક વાંચતો જ હતો...પણ અમારી તરફ થી કોઈ pressure નહિ હો!!” ટાઇપ ની વાતો અને જો સારું રીઝલ્ટ ના આવ્યું હોય તો “પોતાના future ની કાઈ પડી જ નથી” અથવા “કોણ કહે કે તું અમારો દીકરો/દીકરી છે!?” વગેરે વગેરે..તો મને થયું કે ચલો હું પણ વેહતી ગંગા માં હાથ ધોઈ લઉં. ના પણ આજે હું કોઈ આમ motivating કે further career opportunities પર વાત નથી કરવાની...as એ તો તારક મેહતા કા ઉલટા ચશ્માં વાળા પણ કરે છે.

મારે તો વાત કરવી છે સાદી વ્યાખ્યાઓ ની.

પેહલા જોઈએ “સારું રીઝલ્ટ”કોને કેહવાય? distinction આવે એટલે? કે બાળક ને (make sure બાળક ને, માતા પિતા ને નહિ) જોઈતી શાખા કે કોર્સ માં પ્રવેશ મળી જાય એને? સ્ટુડન્ટ શાળા કોલેજ માં કે એના શહેર કે રાજ્ય માં ટોપ-૧૦ માં આવે એને?

Same Way “ખરાબ રીઝલ્ટ” કોને કેહવાય? સ્ટુડન્ટ ફેઈલ થાય એને? પોતાના બીઝનેસ પાર્ટનરના કે કિટી party ની “સોશીઅલ વર્કર ફેન્ડ” ના ફરજંદ કરતા ઓછા માર્ક લાવે ત્યારે? કે ચિત્રકાર કે કાર્ટૂનીસ્ટ બનવા માંગતો સ્ટુડન્ટ કેમેસ્ટ્રી માં માંડ પાસ થાય એને?

મને લાગે છે કે અનામત ને શિક્ષણ પધ્ધતિઓ તો બદલવાની જરૂર છે જ પણ “charity begins at home” ના નાતે આપણે પેહલા ઘરે થી જ આપણા પોતાના સંતાન માટે જે માપદંડ કે આમ સરખામણી ના standards રાખ્યા છે એ બદલવાની જરૂર છે. જેમ બધા કેહતા જ આવ્યા છે એમ દરેક બાળક unique છે તો એના પરફોર્મન્સ ને માપવાના કે મુલવવાના માપદંડ પણ તો unique હોવા જોઈએ ને.. આમાં ક્યાય એવો કેહવાનો મતલબ નથી કે સ્ટુડન્ટ ને ગમે તેમ ખોટા વખાણ કરો કે ના કરેલા કામ માટે પણ એને જ credit આપો. પેહલા બાળક ને એની મરજી નું ક્ષેત્ર કે કોર્સ પસંદ કરવાની છૂટ આપો, નિર્ણય લેવામાં એની મદદ કરો, પણ એ પસંદ કરેલા ક્ષેત્ર માં એને પોતાના થી બનતો શ્રેષ્ઠ પ્રયત્નકરવા ની અને સાથે સાથે ગયા વખત ની એક્ઝામ કે પ્રોજેક્ટ કરતા આ વખત નું વધારે સારું બને, એના પસંદગી ના ક્ષેત્ર માં ઉત્તરોત્તર પ્રગતી કરે એ માટે જરૂર પ્રોત્સાહન પૂરું પાડો.

બીજું મને લાગે છે કે ખાલી ડોક્ટર એન્જીનીયર માંથી બહાર નીકળવાની આપણે ખાસ જરૂર છે.ઘણી વાર એક સામાન્ય સ્ટુડન્ટ જેના રીઝલ્ટ ની રેન્જ પર થી એના માતા-પિતા, આજુબાજુ વાળા બધા ને હોય કે આના માટે કોમર્સ જ બરાબર છે, એને જો થોડી મેહનત અને સારા નસીબ થી જો સારા માર્ક્સ આવી ગયા તો ભલે બધી પરિસ્થિતિ ખબર હોય તો પણ અચાનક આશાવાદી થઇ ને સાયન્સ લેવડાવનાર માતા-પિતા આપણે સૌ એ જોયા જ હશે.

અને સાચું કહું તો હું મારા ભાઈ કે બહેન ને હું સારા માર્ક્સ હોય તો પણ કોમર્સ લેવાની સલાહ આપું. એન્જિનિયર થઇ ને હવે ખાસ કોઈ ફાયદો નથી અને MBBS માં ગજા બહાર નો ખર્ચો છે.

મને નવાઈ એ વાતની લાગે છે કે બધા પેરેન્ટસને પોતાનું બાળક ડોક્ટર કે એન્જીનીયરકે CA જ કેમ બનતું જોવું છે? પેઈન્ટર, રાઈટર ,સિંગર કે બીજા કોઈ પણ કળા ના ક્ષેત્ર

A good decision is based on knowledge and not on numbers.

Plato

પ્રત્યે કેમ ઉદાસીનતા છે? માત્ર એટલે કે એમાં નામ કમાવું, પૈસા કમાવા અઘરું છે? ડોક્ટર ના દીકરા ને ઈચ્છા વિરુદ્ધ, મારી મચેડી ને ડોક્ટર બનવું એના કરતા એની મરજી ના ફિલ્ડ માં જવા દઈએ ને કોઈ યોગ્ય સ્ટુડન્ટને એ સીટ મળે એ યોગ્ય ના કેહવાય?

હવે વાત રહી કમાવાની તો મોટા ભાગ ના આપણે well to do family ના છીએ. તો એવા કેસમાં જે કરવું હોય એની છૂટ આપવી યોગ્ય લાગે છે મને. એમાં પણ દીકરીઓ ને તો ખાસ પોતાના ફિલ્ડ માં experiment કરવાની છૂટ હોવી જોઈએ. છોકરાઓ માટે હજી પણ માની શકાય કે એમના પર by default પૈસા કમાવાની જવાબદારી હોય છે. પણ મારી દરેક દીકરીના parents ને વિનંતી છે કે એને એની મરજી ની ફિલ્ડ માં જવા દો. કદાચ જો એમને સંતોષ ના થાય કે બદલવા ઈચ્છે તો પણ ચાન્સ લેવામાં કઈ ખોટું નથી.

હવે વાંચી ને તમને થશે કે ભાષણ આપું છું કે તમને શું કામ કહું છું? પણ આપણા parents ની પેઢી નું મોટા ભાગ નું જીવન પતી ગયું છે. અને કોઈ પણ change લાવવો , સ્વીકારવો બંને આપણી પેઢી માટે વધુ સહેલું છે. તો આપના નાના ભાઈ-બહેન માટે કે આપના દ્વારા જન્મ લેનારી નવી પેઢી માટે આ થોડો ડોઝ!

અંતે જે પણ રીઝલ્ટ આવ્યું હોય તેને સ્વીકારી, અત્યારે ઉપલબ્ધ બહુ બધી interesting ચોઈસ માંથી તમને પસંદ આવે એવી એક પકડી એને ફોલો કરવા લાગો. અને જો હજી આમ ગોલ્ડ નક્કી કરવાની ઉંમરે છો તો તમારી જાત ને બધા જ options માટે ઓપન રાખો. ઘર માં થોડી રામાયણ થશે પણ તમારા parents તમારી યોગ્ય વાત ને ચોક્કસ સમજશે.

Happy Results...

મને આપના મત કે અનુભવ જણાવો manorishah@gmail.com પર.

-Manori Shah

નવલકથા

“ઐક્યોત્સવ-5”

”વાઉ, ગ્રેટ ચાર...પણ મને એક વાત ક્યારેય ન સમજાઈ કે તારા જેવી સત્યપ્રેમી, લાગણીશીલ, માયાળુ છોકરી તે સમયના અકડું, નિર્દય, અહંકારી-ધમંડી એવા સમિધને કેમ પ્રેમ કરતી થઈ?”

“ક્યાં સંજોગોના કારણે અમારા લગ્ન થયા એ તો તું જાણે જ છે, લગ્ન કરવા માટે અમારી વચ્ચે એક કોમન કારણ હતું કે ભલે અમે બંને એકબીજાને લવ નહોતા કરતા પરંતુ અમે બંને પોતપોતાના પરિવારને ખુબ પ્રેમ કરતા હતા. સમિધ તે સમયે પણ મારા પેરેન્ટસને અત્યંત મન આપતો. તેની આ બંને વાત મને ખુબ ગમી. લગ્નબાદ હું આ ઘરમાં અતિથિની જેમ મારી ઇચ્છાનુસાર અલગ રૂમમાં રહેવા લાગી. તે સમયે પણ સમિધે મારી સાથે ઉચિત વ્યવહાર કર્યો. આ સમયગાળા દરમિયાન મેં નોંધ્યું કે સમિધ કારણ વગર ઉશ્કેરાતો નથી સિવાય કે હું જાણી જોઈને તેને ઉશ્કેરવાનો પ્રયત્ન કરું. ધીમે ધીમે સમય અને સંજોગોનું ઈશ્વરે એવું નિર્માણ કર્યું કે હું સમિધની અંદર છુપાયેલા વાસ્તવિક સમિધને મળી શકી, તેને જોઈને જાણી શકી, સમજી શકી..સમિધનું આવું સ્વછંદી અને અયોગ્ય બનવાનું કારણ પણ મને સમજાયું કે જેમાં ક્યાંક અમુકઅંશે હું પણ કારણભૂત હતી.

જો સ્ત્રીઓને પુરુષનો અહં જીતતા આવડી જાય અને પુરુષોને સ્ત્રીઓની લાગણીઓ જીતતા આવડી જાય તો આ સંસારના દરેક કપલના બધા જ પ્રોબ્લેમ્સ સોલ્વ થઈ જાય.

આપણે સ્ત્રીઓ તો આપણી લાગણીઓને આંસુસાથે, ગુસ્સા કે ફરિયાદો સાથે વહાવી દઈએ, બહાર ફેંકી દઈએ, પણ પુરુષો...તેના માટે અઘરું હોય છે આમ સહજ બનવું. ભગવાને પુરુષોમાં પણ માર્દવતા, હૂંફાળી લાગણીઓ, નમ્રતા જેવા સ્ત્રીસહજ ભાવો રાખ્યા હોય છે પરંતુ તેની આસપાસ બાંધ્યું હોય છે અહંરૂપી ખોખલું કવચ. આ અહંનું કવચ ભગવાને પુરુષજાતમાં સહજ રીતે જ રાખ્યું હોય છે અને તે પોતાની જાતે તેને ક્યારેય તોડી શકતો નથી. તે અહંને ઓગાળી તેઓમાં હકારાત્મક ભાવો પ્રગટાવી શ્રેષ્ઠ પુરુષનું સર્જન કરવાની શક્તિ માત્ર આપણામાં-સ્ત્રીમાં જ છે.

કોલેજમાં વર્ષોથી એક-હથ્થુ રાજ કરીને પોતાનું સામ્રાજ્ય સ્થાપનાર સમિધને મેં શરૂઆતથી જ પડકાર્યો, દરેકવાતમાં તેને હરાવતી ગઈ, પછાડતી ગઈ, તેની મુશ્કેલીઓ પણ હું વધારતી ગઈ, આવું કરવાથી તેનો ઈંગો-અહં ધવાતો હતો, ઓગળતો ન હતો.આ ધવાયેલો અહં તેને વધુ ને વધુ ઉશ્કેરતો, કોઈ પણ ભોગે મને પછાડવા, મને હરાવવા...અને ફરીથી તેની હાર થતી. ફરીથી તેનો ગુસ્સો અને ઉશ્કેરાટ વધતો જતો...આ ચક્ર સતત ચાલતું રહ્યું, તેમાં તે આંતરિક રીતે ધવાતો રહ્યો અને અમારી વચ્ચેનું વેર સતત વધતું રહ્યું.

સમિધનો અહં ઓગળવા આને તેના ઘા ભરવા માટે માત્ર એક જ વસ્તુની જરૂર હતી, નિસ્વાર્થ પ્રેમની. માત્ર બે વર્ષના સમિધને તેની મમ્મી છોડી, ડિવોર્સ લઈને આ ઘર છોડીને જતી રહી હતી. કામકાજમાં અત્યંત વ્યસ્ત પિતાની હુંફ પણ તેને ણ સાંપડી. પરિણામે તેનો સંબંધોમાં અને સ્ત્રીઓમાં વિશ્વાસ જ ન રહ્યો. અધૂરામાં પૂરું તેને કોલેજમાં શેરની માથે સવાશેર એવી હું ભટકાઈ..મારા વર્તને તેને છલ-કપટ કરવા મજબૂર કર્યો. બળતામાં ધી હોમ્યું. વેરની આગમાં હું તેના નિષ્કલંક મનને ન જોઈ શકી.

જોડીઓ સ્વર્ગમાં બને છે એ મુબજ ભગવાને અમારા લગ્નજીવનના શરૂઆતના તબક્કે એવા સંજોગ-સમય અને પરિસ્થિતિનું નિર્માણ કર્યું કે હું આ સમિધને ઓળખી તેમજ તેની સાથેના સંબંધને સુધારતી સુધારતી તેના અહંને ઓગાળી શકી. બસ ત્યારબાદ મેં તેને જે હુંફ અને પ્રેમ આપ્યા છે તે મને હંમેશા તેના તરફથી બમણા જ મળ્યા છે, બિલકુલ અમારા વેર-ઝેરની જેમ.

અમારી દીકરીઓના જન્મ સમયે પોતાના બંને હાથમાં તેને લઈને ખુશ થતાં સમિધની આંખો મેં પ્રથમવાર સજળ જોઈ, તો આ જ આંખોમાંના હર્ષાશ્રુ એકવાર પોપચાનો ઢોળાવ ઓળંગી અને રેલાઈ ગયા જ્યારે અનેરી-અનોખી બંને પહેલી વાર પહેલો શબ્દ બોલી....પા..પા....તે બંને સમિધની જિંદગી છે. તેના આગમનથી સમિધ વધુ લાગણીશીલ અને સમજદાર બન્યો છે.” ભાવવિભોર થયેલી આહુતિ આટલું બોલી અને અટકી.

“બસ, તમે બન્ને હંમેશા આટલા જ ખુશ રહો..” મીઠાઈનો નાનો ટુકડો આહુતિના મુખમાં મુકતા શિખા બોલી અને ઉમેર્યું, “તારી ઢીંગલીઓ ક્યાં છે? અને અત્યારે તું ક્યાંય બહાર જવાની છે, આવી હેવી સાડી પહેરી છે તો?”

“તે બંને સ્ફૂલે ગઈ છે, અને આ સાડી અમસ્તા જ પહેરી છે, સમિધની બહું ઈચ્છા હતી એટલે..”

“સારું, ચાલો હવે હું નીકળું, બધા મારી રાહ જોતા હશે..”

“હા....પણ વારંવાર આવતી રહેજે..” કહેતી આહુતિ તેને ડોર સુધી વળાવવા ગઈ.

“બાય...”

“બા-બાય..” નો પ્રત્યુત્તર આપીને આહુતિ ઘરમાં આવી..

-Dr Avni Mansuriya

વેંત-વાર્તા

પૂફ

“કેમ આમ પાગલ જેવી વાતો કરે છે? હું તને મુકીને થોડી જાવ!! તું તો મારી જાન છે..... શ્વાસ છે. ભલું કોઈ માણસ શ્વાસ લીધા વિના જીવી શકે ખરું?!”

“આ રેકોર્ડ થાય છે હો..... મારી પાસે પૂફ છે હવે તારી આ વાત નું.....”

“પૂફ?! વિશ્વાસ નથી મારી ઉપર કે આમ પૂફ ભેગા કરવા લાગ્યો..... આઈ લવ યુ ચાર.... રીયલી લવ યુ..... લવ યુ સો મચ.....”

.....

એ જોર-જોરથી રડવા લાગ્યો. પછી આંસુ લૂછતાં લૂછતાં જ એણે હાથમાં રહેલા ‘વોઈસ રેકોર્ડર’ માં STOP નું બટન દબાવ્યું.

-Yagnik Vaghasia

So let my life
be the proof,
the proof of Your love!

લવ-ટૅક

તને ખબર છે કે તું મને કેમ પ્રેમ કરે છે? કદાચ તારા પાસે કારણ ઘણા બધા હશે પણ અત્યારે તારા પાસે એને વ્યક્ત કરવા શબ્દો નહિ હોય, ખરું ને? એવું કેમ બનતું હશે? બીજા લોકો પાસે તો તું મારા વખાણ કરતા થાકતી નથી, અને મારા સામે તો તારી બોલતી એકદમ બંધ થઈ જાય છે. હું તારા સામે હોઉં ત્યારે તો તું બસ મને જોયા જ કરે છે, એવી રીતે જાણે કે હમણાં જ મારા માં આખી સમાઈ જવાની ના હોય ! શું એટલો બધો પ્રેમ કરે છે મને કે મારા વગર રહી જ ના શકે?

તને ખબર છે, પહેલા આપણે ખાલી મિત્રો હતા ત્યારે તું કેટલું બધું બોલતી, તારા વિશે, તારા ફ્રેન્ડ્સ વિશે, તારા વિચારો, તારા શોખો વિશે, પણ હવે તો બસ હું જ છું તારા માટે! તને યાદ છે તું મને તારા સપના ઓ વિશે વાત કરતી હતી, કે કાલે તો મેં તારા સપના માં આવી તને ઊંચકી લીધી, તને બહું બધું વ્હાલ કર્યું, અરે એક વાર તો વાત કરતા તું રીતસર ની રડી પડી હતી કેમ કે એ સપના માં મને કંઈક વાગી ગયું હતું ને મને હોસ્પિટલ માં દાખલ કરવો પડ્યો હતો. સાચું બોલ જે, તને હું બહુ જ ગમું ને? મને કંઈક થઈ જાય એ તને નહિ ગમે ને? મારા માટે એટલો અઢળક પ્રેમ ક્યાંથી લાવે છે તું?

મને ખબર છે કે તું મારા સાથે વાત કરતી હોય ત્યારે તને કોઈ ડિસ્ટર્બ કરે એ તને જરા પણ નથી ગમતું. તું એના પર ચિડાય જ જાય કે જે તને હેરાન કરતું હોય મારા સાથે વાત કરવામાં! બધા કરતા મને તું વધુ મહત્વ આપે છે એવું કેમ? કદાચ એ બધા જ પ્રશ્નો સરળ જવાબ એટલો જ આપીશ ને તું કે તું મને પ્રેમ કરે છે, એટલો જ પ્રેમ જેટલા આકાશમાં તારા છે, કદાચ એથી પણ વધારે! મારા આંસુ તો તું જોઈ જ નથી શકતી, કદાચ એટલે તારી બીકથી જ મારા આંસુ આંખમાંથી નીકળતા નહિ હોય! સારું છે પ્રેમના કોઈ લેવલ નથી આવતા નહિ તો બેશક તું જ એની ટોચ પર વિરાજમાન હોત!

-Anant Gohil

કોઈનું પણ આંસુ લુછ્યું હોય તે બેસે અહીં
ને પછી છાતીમાં દુખ્યું હોય તે બેસે અહીં
હાથ પોતાનોય બીજા જાણવા પામે નહીં
કીડિયારું એમ પૂર્યું હોય એ બેસે અહીં

-સ્નેહી પરમાર

પેરિસ્કોપ

“વિશ્વાસ બહુ ડાહ્યો છોકરો છે. ક્યારેય કોઈ છોકરી પર ખરાબ નજર નથી પાડતો. હંમેશા પોતાના કામથી જ મતલબ રાખે.... હા.... પણ એ સ્વાર્થી નથી હો. ક્યારેક આપણને એનું કામ હોય તો એ મદદ પણ કરે. એ દિવસે રાત્રે કોલેજના ડંક્શનમાં મોડું થઈ ગયું... સાડા અગિયાર વાગી ગયા... હવે ત્યારે તો AMTS ની બસ તો મળે નહીં.... રીક્ષામાં પણ ના બેસાય.... અત્યારે કેવા કેવા બનાવો બને છે..... ખબર તો છે જ ને તમને? હજી હમણાં જ સરકારની મહિલા-સુરક્ષાની પોકળ વાતોના અવાજને ચીરતો એક ‘રેપ-કેસ’ થઈ ગયો. હા.... તો વિશ્વાસે મને એની એકટીવામાં લીફ્ટ આપવાનું કીધું.... મેં લીફ્ટ લેવાની ના પાડી... તો એ હસીને ગાડીમાંથી નીચે ઉતરીને મને એકટીવાની ચાવી પકડાવતા બોલ્યો....., ‘પહોંચી જા.... એટલે ફેસબુક ખોલીને મને મેસેજ કરી દેજે.....’ એક બાજુ છોકરાઓ.... છોકરીઓના નંબર માટે રીતસરના વલખા મારતા હોય છે.... ને બીજી બાજુ વિશ્વાસ..... હાથમાં આવી ગયેલો મોકો હસતા હસતા જવા દે એવો છોકરો છે..... ભણવામાં પણ બહુ હોશિયાર.... હંમેશા પહેલો જ આવે..... સ્પોર્ટ્સમાં પણ અવ્વલ..... એવી કોઈ વાત નહિ હોય જેમાં એ ‘ખરાબ’, ‘ખોટો’ કે ‘નીચો’ સાબિત થાય..... પણ એના માથે ટાલ છે..... એ ના હોત તો..... તો..તો... વિશ્વાસ ‘સંપૂર્ણ’ હોત....”

“મૌસમી એકદમ મસ્ત છોકરી છે.... એકદમ મસ્ત.... બીજી છોકરીઓની જેમ વાચડાઈ તો એનામાં બિલકુલ નહીં.... હસીને જ વાત કરે હંમેશા.... આમ પહેલી નજરે જ પ્રેમ થઈ જાય એવી.... એ દિવસે બહુ વરસાદ હતો... બધે કીચડ કીચડ.... કોલેજમાંથી બહાર નીકળતા મારો પગ લપસ્યો..... કોઈ એ મને ઉભો કરવાની તસ્દી તો ના લીધી.... પણ બધા હસવામાં મશગુલ હતા.... બધાને ફોટા પાડીને WhatsApp માં વાયરલ કરવાની ઉતાવળ હતી.... એક મૌસમી જ હતી.... જેણે આગળ આવીને મને હાથ આપીને ઉભો કર્યો.... મને સાફ કરવામાં મદદ કરી.... જો હું કાદવમાં ખરડાયેલો ના હોત તો એને રીતસર ભેટી જ પડ્યો હોત.... મૌસમી છે જ એવી.... પણ એના મોઢે બહુ ખીલ છે..... એ ના હોત તો મૌસમી ‘સંપૂર્ણ’ હોત....”

“હમણાં હમણાં જ મને અઝહરુદ્દીનના જીવન વિષે ખબર પડી.... હું તો નાનો હતો ત્યારથી ‘સચિન’ ને જ ક્રિકેટ તરીકે ઓળખું છું.... એ પહેલાના ક્રિકેટરો સાથે મારે કંઈ ખાસ લેવા-દેવા નહીં.... હા.... નામ થી ઓળખું.... પણ એમના વિષે ઝાઝી ગતાગમ નહીં..... ‘અઝહર’માં આવે છે એમ..... એક ગલત ઈલ્લામ..... ને આગળનું બધું ખલ્લાસ....મેચ-ફિક્સિંગના એક આરોપે અઝહરને અદુરો બનાવી દીધો.... એ વગર એ ‘સંપૂર્ણ’ હોત..... ”

“અમિતાભ ‘સદીના મહાનાયક’ તરીકે ઓળખાય છે..... કેટકેટલી સારી ફિલ્મો એના નામે બોલે છે..... અત્યારે પણ એની ફિલ્મો ભલે બોક્સ-ઓફિસ પર બહુ ઉકાળી ના શકતી હોય..... પણ હોય છે બધી જોરદાર..... K.B.C. આવે ત્યારે પણ અમારું આખું ઘર ટીવી સામે જ ખોડાઈ જાય.... વચ્ચે એક સિઝનમાં શાહરુખને પણ લીધો તો..... પણ શાહરુખ થોડો કંઈ એમાં જામે..... અમિતાભ એ અમિતાભ છે... પણ હમણાં એનો પનામા વાળો બ્લેક-મની નો કાંડ આવ્યો, ત્યારથી એના પ્રત્યેનું માન સાવ ઘટી ગયું..... અમિતાભ ‘સંપૂર્ણ’ હોત.... પણ.....”

-Yagnik Vaghasia

PACK UP :

I THINK, I'M HUMAN BEING..... HOW CAN U EXPECT A COMPLETION IN ME?

Shine In the Mine...!

‘ફેન્ડરી’

૨૦૧૩માં રિલીઝ થયેલું એક મરાઠી મૂવી. ફેન્ડરીનો સીધો મતલબ થાય ભૂંડ. અમુક-તમુક દલિત વર્ગના વ્યક્તિઓ ભૂંડનું માંસ ખાઈને જીવતા હોય એમાંથી એક નિશાળિયાની વાત. દલિત દમનના વિષય પર બનેલી નાગરાજ મંજુળેની પહેલી ફિલ્મ.

‘સૈરાટ’ જેની વિસ્તૃત છણાવટ છે એવી ફેન્ડરીએ પાટિયા પાડી દીધેલ. અને પછી ચાર કરોડમાં બનેલી સૈરાટ ચોર્યાશી કરોડ સુધી પહોંચે એમાં નવાઈ એ વાત ની છે કે એ લોકલ લેન્ગવેજમાં બનેલી છે. ગુજરાતી ફિલ્મોનો વકરો ક્યારેય સાંભળવામાં આવ્યો નથી કારણ કે હજુ આપણે કોમેડીથી આગળ વધ્યા જ નથી.

સુભાષ ઘાઈ જેવા શો મેને કીધું કે; બોલીવૂડના દરેક ફિલ્મમેકરે સૈરાટ જોવી જ જોઈએ એટલે હદ થઈ ગઈ! હું પણ એક દોસ્તના ગુરુવારે આવેલા ફોનના લીધે જ એ જ સવારે ભરબીધમાં જોઈ આવેલો. આવું જાલિમ પિચ્ચર ઉતરી જાય એ ના પોસાય. ૧૫૦ રૂપિયામાં આઈથી લઈને મસાલા સુધી દરેક રીતે મોજ પડી ગઈ’તી. પેલી વાર ગુજરાતી સિવાય કોઈ બીજી લોકલ લેન્ગવેજનું મૂવી જોયું. ભાષામાં એક પાવલીની’યે ખબર ના પડવા છતાંયે બધું જ સમજાય.

મસાન, અઝ્લી થી લઈને રંગરેઝ સુધી ના દરેક રંગ પાથરતી એવી ‘સૈરાટ’. દલિત છોકરો, સવર્ણ છોકરી, છોકરાનો લાચાર બાપ, છોકરીનો ઉદ્દંડ બાપ, અંતરિયાળ ગામડાની પોલીસ, છોકરીનો રાઉડી ભાઈ, છોકરાના માનસિક મિત્રો; આવું બધું જ જે એક મસાલા ફિલ્મમાં હોય, એવો તમામ મસાલો ભેગો કરીને બનાવેલી આઈ ફિલ્મ એ સૈરાટ.

પ્લોટ અનકોમનલી કોમન છે. ઉત્કૃષ્ટ કહી શકાય એ કક્ષાનું કેમેરા વર્ક, ક્લાસ સ્કીન-પ્લે, મસ્ત મ્યુઝીક, મજબૂત એક્શન અને અફલાતૂન એવું ડાયરેક્શન.

ઘણા ફિલ્મમેકર્સ અઢળક વિષયને સ્પર્શે છે જ્યારે મંજુળે જે બેકગ્રાઉન્ડમાંથી આવે છે, જે ફિલ કરે છે, એને સહજ સ્પર્શે છે. અને એટલે જ ફિલ્મના બદલે ડ્રામા જોતા હોય એવી રીતે પાત્રો સ્કીનની બહાર ઉપસી આવે છે. મને એક કેરેક્ટર જે સૌથી વધારે ગમ્યું એ નાયિકાનો ભાઈ પ્રિન્સ. એ નંગની એક્શન માટે બે-ચાર વાર જોઈ નાંખવું. કેમકે એણે એક્શન કરી નથી, થઈ ગઈ છે.

છેલ્લે,

સ્વતંત્રતાના નામે સ્વછંદતાનો તણખો..!

-Rikeen Dhaduk

લ્યો લખાઈ ગઈ કવિતા...!

ઉઘાડી દ્વાર એ ભાગી ગયા છે,
ખબર થઈ, કાળજું ચોરી ગયા છે.
તમાશો જોવા સૌ આવી ગયા છે,
અગન લાગી કે કોઈ બાળી ગયા છે.
મને સાગરમાં મજધારે ડુબાડી,
બધા સમજે કે એ ફાવી ગયા છે.
હજુ સપના સુવાડીને તો આવ્યો,
અચાનક કેમ એ જાગી ગયા છે?
મરણ પામ્યો નથી, જીવંત છું હું,
છતાં સ્મશાનમાં છોડી ગયા છે.

-Prashant Somani

હવે ગરમી કે ઠંડીમાં, મને શું ફેર પડવાનો?
જીવું કાયમ હું આંધીમાં, મને શું ફેર પડવાનો?
હીરાનું મુલ્ય એની ડાબલી નક્કી નથી કરતી,
લપેટ્યો હોય ચીંટીમાં, મને શું ફેર પડવાનો?
નથી પાસે કશું પણ જે લગાવું દાવ પર ત્યારે,
પછી તેજી કે મંદીમાં, મને શું ફેર પડવાનો?
અહિંસા ગોડસેની આગવી ઓળખ ને હિંસકતા,
હો રોમેરોમે ગાંધીમાં, મને શું ફેર પડવાનો?
છે જ્યારે જ્ઞાનથી મતલબ, ભલે હો બુદ્ધ કે ઓશો,
કહે પાળી કે હિન્દીમાં, મને શું ફેર પડવાનો?

-Hemang Naik

Catalyst

તને એકલા રહેવું ગમતું હોય તો ભલે, પણ મને તો એકલા રહેવું જરાય પણ પસંદ નથી. આપણા વડવાઓ કહી ગયા કે ખાલી મગજ શૈતાન નું ઘર, તું એકલો રહીશ એટલે તને પણ ખરા-ખોટા વિચારોતો આવ્યા જ કરવાના, જેમાંથી બચવા તું એકલતા નો સહારો લે છે એ એકલતા જ ક્યારેક તને ભરખી જશે.

આમ જોવા જઇએ તો આપણે બધા એકલા જ છીએ ને! કોઈ આપણી સાથે છે એ તો બસ આપણું એક ‘ઇલ્યુઝન’ છે. આપણે કોઈનો સાથ-સહકાર જોઈએ છીએ, જે આપણા સુખોમાં આપણી સાથે રહી એને માણી શકે અને આપણા દુઃખોમાં આપણને સહારો આપી શકે. જે આપણી નાની-નાની વાતોને સેલીબ્રેટ કરી શકે, આપણા વિચારોને જાણી શકે, સમજી શકે.

એકવાર બે મીત્રો વાત કરતા હતા, એક મિત્ર બીજાને કહે છે કે ‘તું મને ક્યારેક છોડીને તો નહીં જાયને? તું જઈશ તો તારા વગર હું સાવ એકલો જ પડી જઈશ, મને એકલા રહેવું નહિ ગમે! બીજો મિત્ર કહે, “મને નથી ખબર કે હું તારા સાથે આગળના સમયમાં હોઈશ કે નહિ?, આખર કાલને કોણે જોઈ છે? પણ હા, એટલું જરૂર છે કે હું હંમેશા તારા વિચારોમાં રહીશ, જ્યારે પણ તને મારી દિલથી જરૂર હશે ત્યારે હું પ્રત્યક્ષ નહીં તો પરોક્ષ રીતે પણ તારી જોડે તો હોઈશ જ! એ મારું વચન છે તને. પણ સાચું કહું દોસ્ત? તને જેટલી મારી અપેક્ષા છે ને એટલી અપેક્ષા બીજા પાસેથી ના રાખતો.” બીજો મિત્ર પૂછે છે, કેમ દોસ્ત આવું કહે છે? પેલો હસીને કહે છે, “મને ખબર છે કે તને ક્યારે કઈ વસ્તુથી સારું લાગશે અને હું એ વસ્તુ નહિ કરુ તો તને દુઃખ થશે પણ કોઈ બીજી વ્યક્તિને તો એ વાતની નહિ ખબર હોય ને! અને ત્યારે જો એ વ્યક્તિ તને ગમતું નહિ કરે તો તું દુખી થઈશ અને એ વાત મને નહિ ગમે.”

ક્યારેક એવું ચોક્કસ લાગી આવે કે બધા સ્વાર્થના જ સગા છે, એવું પણ મન થઈ આવે કે કોઈને કદી બોલાવવા જ નથી, કોઈ સાથે વાત જ નથી કરવી. બસ એકલા જ રહેવું છે, કમ સે કમ મને કોઈ દુઃખી તો નહીં કરી શકે, પણ ખરેખર તો કોઈ આપણને આપણી મંજૂરી વગર દુઃખી કરી જ નથી શકતું, આપણે દુઃખી થઈએ છીએ કેમ કે આપણે એવું માનીએ છીએ કે આ વાત દુઃખી થવા લાયક છે! એકલતા એ અભિશાપ પણ નથી, એકલતા અને એકલા રહેવું એમાં ફરક છે, વધુ પડતી એકલતા ક્યારેક આપણને મનથી કોરી ખાય છે!

આખા દિવસમાં એકવાર થોડા સમય માટે એકલા રહેવું પણ જરૂરી છે, કેમ કે એ એકાંત કરી શકો છો. એમાંથી પોઝીટીવ અને નેગેટીવ પાસાઓને શોધીને એ મુજબ તમારું જીવન ઘડી શકો છો.

એકવાર એક વ્યક્તિએ રસ્તા પર બેઠેલા એક સાધુને પૂછ્યું, મહાત્માજી કેમ આમ ભરઉનાળે રસ્તા પર એકલા બેઠા છો? પેલા સાધુ કહે, “હું ક્યાં એકલો છું, મારા ઈશ્વર હંમેશા મારી સાથે જ રહે છે, પણ તને એ નહિ દેખાય કેમ કે તારી આંખો આવું જોઈ શકવા ટેવાયેલી નથી! સાચી વાત છે ને? આપની કોઈની જ આંખો આવું નથી જોઈ શક્તિ કે એ અદમ્ય શક્તિ આપની સાથે હંમેશાથી રહે છે. આપને આસ્તિક-નાસ્તિક કરી શકીએ પણ આપણા ભગવાન આપણી જોડે આવો ભેદભાવ રાખી શકે જ નહિ, કેમ કે એ જ સત્ય, સર્વ ની પર છે!

-Anant Gohil

આફ્ટર-શોક :

ઉદાસી આ સુરજની આંખે ચડી છે, તમારા વિના સાંજ ડૂસકે ચડી છે.
મને ઉબરે એકલો છોડી દઈને, હવે ખુદ પ્રતીક્ષ ઝરુખે ચઢી છે.

-ભગવતીકુમાર શર્મા

It's In...!!!

છોકરીઓ હોય કે આંટીઓ, વાત જ્યારે accessories ની આવે ત્યારે સૌથી પહેલું અને વધારે ઉપયોગી એવું પર્સ જ યાદ આવે..પર્સ હવે ખાલી પર્સ ના રહેતા ક્લચ, bags અને ના જાણે કેટલું કેટલું થઈ ગયું છે.

ચાલો આજ જાણીએ પર્સ અને કોલેજ bags ના અવનવા ટ્રેન્ડ્સ અને designs વિષે...

સામાન્ય રીતે પર્સ માં લેધર પેટર્ન, એનિમલ પ્રિન્ટ્સ સદાબહાર હોય છે. સારામાં સારા બ્રાન્ડ્સ માં ખુબ મોંઘા પર્સ એનિમલ પ્રિન્ટ્સ માં મળતા હોય છે.

જો કે અત્યારે યંગ ગર્લ્સ માં પ્રિન્ટ્સ (3-D ખાસ), મલ્ટી કલર bags ટ્રેન્ડ માં છે.પ્રસંગ માં carry કરવા designer અને ભારે કપડા સાથે ખુબ શોભે એવા ક્લચ અને સાડી સાથે મેચિંગ બટવા પણ તમારી ડ્રેસીંગ માં ચાર ચાંદ લગાવી દેશે.

ચાલો થોડા ફોટોસ સાથે આંખો ને ખુશ કરીએ..

પેહલા એનિમલ પ્રિન્ટ્સ જેમાં સૌથી વધુ જોવા મળતી leopard અને ઝેબ્રા પ્રિન્ટ. લેધર માં crocodile અને snake સ્કીન ના ખુબ મોંઘા અને આમ ક્લાસી ગણાતા હોય છે .

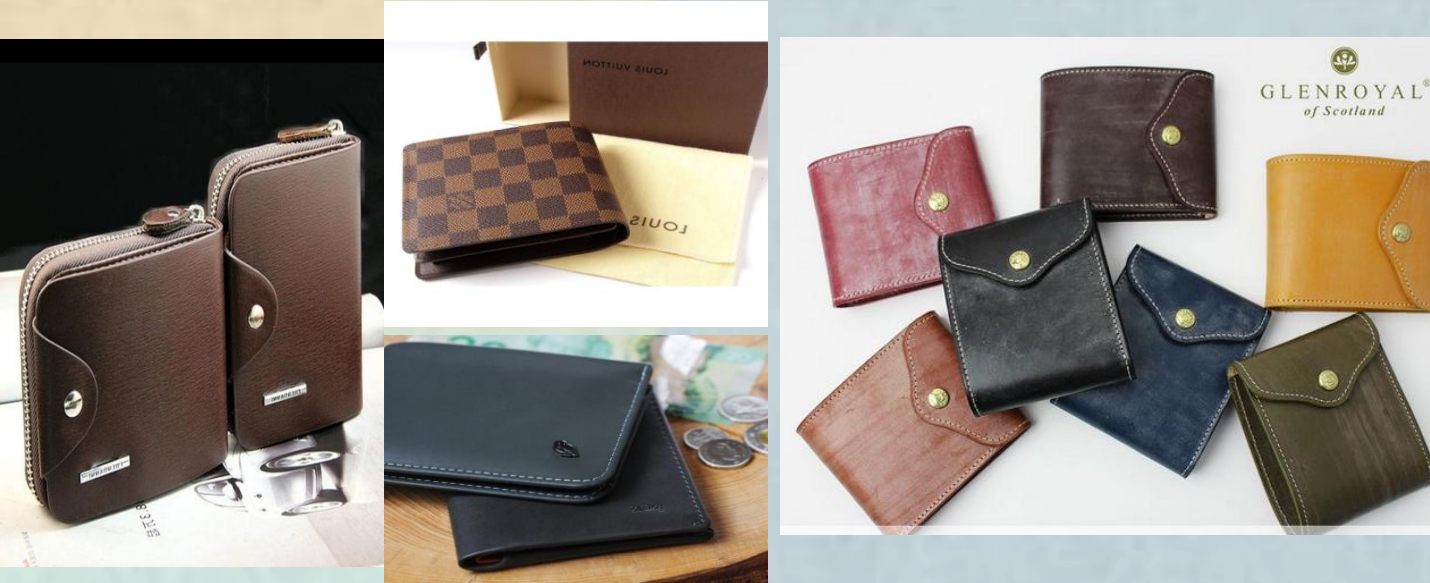
હવે 3-D અને ડીજીટલ પ્રિન્ટ ની કમાલ જોઈએ.

હવે થોડા ક્લચ અને બીજા પર્સ

હવે બોયઝ માટે મારે કેહવું ના જોઈએ પણ ખાસ options નથી હોતા. પણ કલર્સમાં experiment કરી શકાય. અને હા જે સામાન્ય સાઈઝના wallets આવે છે એના કરતા હવે લોન્ગ wallets બોયઝ માં પણ ટ્રેન્ડ માં છે. મારા એક ફેન્ડ પાસે ના wallet નો ફોટો આમાં છે.

દોસ્તો, આ વખત થી હું એક નાનો પાર્ટ ઉમેરવા માંગુ છું it's in માં. જો આપની પાસે કોઈ different કે ટ્રેન્ડી item હોય તો એના સારી ક્વાલીટીના પિક્ચર સાથે મને મોકલી આપો manorishah@gmail.com પર. સાથે આપનું નામ અને આપ એ ક્યાંથી ખરીદ્યું કે મંગાવ્યું હતું એ લખવાનું ના ભૂલતા. It's inના આગલા લેખ માં એનો સમાવેશ કરવામાં આવશે.

અને હા મને એક નાની મદદ જોઈએ છે આપ readers ની. પ્લીઝ આપણો થોડો ટાઇમ કાઢી ને મને જણાવો કે આ આર્ટિકલ આપ ગુજરાતી માં જોવા માંગો છો કે English માં? આપનો મત જણાવો મને email માં કે અમારા FB પેજ પર.

-Manori Shah

Photo-Story

-Rikeen Dhaduk

“Coming together is a beginning; keeping together is progress; working together is success.”

-Henry Ford

“Great Things are done by a series of Small things brought together.”

-Vincent Van Gogh

ખુલ્લા દ્વાર અંતરની વેદના

મુખ પર સ્મિત વેરી દુનિયાને તો ઠગું છું
અંદરથી એક જીવતી લાશ બની ફરું છું

ભડકી ઉઠી છે વિરહની જ્વાળા, પણ
હું તો કેવળ તમને જ સ્મરું છું
છલકાયો છે ચારે તરફ એકલતાનો સાગર
હું તો યાદોની નાવ લઈ તરું છું

તમારે તો ખિલ્યુ હશે વસંતનું હરિત મોસમ
હું તો પાનખરનું પાન બની ખરું છું
બે શ્વાસ વચ્ચેની એક પળમાં પણ
હું તો જાણે સેંકડો વાર મરું છું

ત્યજવું તો છે મારેય આ જીવન, પણ
મોતની કાંટાળી કેડી પર ડગલું ભરતા ડરું છું
દુનિયા તો સમજશે આને 'ચિરાગ'ની નવી ગઝલ
હું તો અંતરની વેદનાનું નિરૂપણ કરું છું.

-Chirag Contractor

તમારી કૃતિ પણ તમે અમને મોકલી શકો છો

E-mail – pankhemagazine@gmail.com

બોલો બીજું...!!!

હું અને મારો મોબાઇલ

સ્માર્ટફોનના જમાનામાં રહેતા સ્માર્ટ યુવાનો અને હવે તો સ્માર્ટ વૃદ્ધો પણ... (ફેસબુકના મતે છેલ્લા એક વર્ષમાં ભારતમાં ફેસબુકમાં ૪૦થી વધુ ઉમરના ૨ કરોડથી પણ વધુ લોકો રજીસ્ટર થયા, જે અત્યાર સુધી રજીસ્ટર થયેલા ૪૦થી વધુ ઉમરના લોકો કરતા almost ચાર ગણા વધુ છે) virtual દુનિયામાં ખોવાય રહ્યા છે.

“આજે તો હું કેટલાય દેશો ફરીને આવ્યો... કાલે જ મારા ૨૦૦૦ friends બની ગયા... હવે મારું બધું જ કામ online થાય છે, બધા bill થી માંડીને નાની નાની વસ્તુઓ પણ હું online જ મંગાવી લાવ છું.. હું ગમે ત્યાં જાવ તરત જ એની update હું બધા જ social media platform પર મૂકી દવ છું... મારા ઓલા એક ફોટા પર તો ૨૧૦ likes મળી... તે ઓલા Movie નું trailer જોયું... બે કાલે તો કોલેજના ગ્રુપમાં ૨૫૦૦ msg નો ઢગલો થઇ ગયો તો... મારે તો દિવસ માં બે વાર મોબાઇલ ચાર્જ કરવો પડે છે... હું તો રોજ એક સેલ્ફી લવ છું... મને તો મોબાઇલ વગર ઊંઘ જ ના આવે હો... મારે રોજ એકાદ બે કલાક તો ચેટ કરવા માટે જોઈએ જ...”

આ બધી વાતો આપડે બોલતા હોઈએ છીએ એટલે એક તો એ બધી પ્રવૃત્તિ કરવા માં સમય આપ્યો અને વધારા માં એની પંચાત કરવામાં બીજો સમય મફતમાં આપ્યો.. મન પણ હવે સ્માર્ટ બની ગયું છે એક જ સેકન્ડમાં positive થી negative થઇ જાય. વાતવાતમાં ફરી જાય.. અહીંથી તહી દોલનો કર્યા કરે.... નાનીનાની બાબતોમાં ગુસ્સે થઇ જાય...

હા હો પણ ઘણીવાર સ્માર્ટ નિર્ણય પણ કરે...અમુક સમસ્યા પળવાર માં જ solve કરી નાખે... નવી નવી creative વસ્તુઓ બનાવે...અધરા કામોને સરળ બનાવી દે... પૈસાનો પણ ફાયદો કરાવે...

પણ શું આ બધું આપણને ખરેખર ફાયદાકારક છે ક પછી આનાથી આપનું જ નુકશાન છે??? આ છોડવું જોઈએ કે નહીં??? શું હું પોતે આનાથી દુર થઇ શકું છું??? કેમ કરીને મારે આમાંથી છુટકારો મેળવવો??? હું તો આ બધાથી ત્રાસી ગયો છું.??? આવા જેટલા પણ સવાલ છે અને આવા જેટલા પણ ટોપિક છે એની ચર્ચા આપડે આ કોલમમાં કરીશું”બોલો બીજું...!!!!”

-Keyur Dudhat

LOL!!!...

LIFE

Girl: Hi, What are u doing?

Boy: Texting the most beautiful girl in the world...

Girl: Oh! How cute !

Boy: Yes! But she is not replying... so texting you...

Knowtamin

**While you inherit DNA from both parents.. You end up
using your father's DNA more...**

Genetically... you are more like your DAD than your MOM

Ostrich kicks can kill a human & even a lion...

Australia has over 10000 beaches...

You could visit a new beach everyday for over 27 years...

In India

72% of girls name ends in "A"

21% of girls name ends in "I"

Every 40 seconds...

Someone commits suicide...

**NORWAY will allow any student from anywhere in the
world to study at their public university completely free of
charge**

 pankhemagazine@gmail.com

 <http://www.facebook.com/pankhemagazine>

 09714872871

 https://twitter.com/pankh_emagazine

TEAM

Keyur Dudhat
Yagnik Vaghasia
Rikeen Dhaduk
Manori Shah
Denisha Aghera
Dharati Dekavadiya
Anant Gohil

Our Special thanks to

Dr. Avni
Mansuriya(କରକାନ୍ତସିଂହ)
Hemang Naik &
Prashant Somani(Poem)
Bhagyesh Patel
(Photography)
Chirag
Contractor(ସୁଲେଖାକାର)